

پژوهشنامه‌ی اقتصاد کلان

علمی - پژوهشی

دوره سیزدهم، شماره‌ی ۲۶، نیمه‌ی دوم ۱۳۹۷

بررسی اثرات پویای شوک‌های سیاست مالی بر متغیرهای تولید، مصرف و

سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ایران با استفاده از الگوی LP

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۴/۱۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۱۶

* امیر جباری

** نرگس اکبری

چکیده :

در این پژوهش اثرات پویای شوک‌های مخارج و مالیات‌های دولت بر متغیرهای تولید، مصرف و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری این تحقیق کشور ایران و داده‌ها به صورت سری زمانی فصلی برای دوره‌ی زمانی ۱۳۷۰:۱ تا ۱۳۹۳:۴ به قیمت ثابت سال ۱۳۷۶ می‌باشد. پژوهش به صورت تحلیل آماری و اقتصادسنجی و براساس مبانی نظری بلانچارد- پروتی سال ۲۰۰۲ و الگوی LP توسط جردا سال ۲۰۰۵ انجام پذیرفت. نتایج توابع عکس‌العمل آنی الگوی LP بیان می‌کند که واکنش تولید ناخالص داخلی به شوک‌های مخارج دولتی، رابطه معنی‌دار و مثبت و به شوک مالیات در کوتاه‌مدت کاهشی و در بلندمدت بی‌تأثیر می‌باشد. پیرو این نتایج، اثر مخارج دولتی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در کوتاه‌مدت کاهشی و در بلندمدت مثبت و معنی‌دار و اثر شوک مالیاتی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی کاهشی و معنی‌دار می‌باشد. نتایج واکنش مصرف بخش خصوصی به شوک مخارج دولتی و مالیات نیز مثبت و معنی‌دار می‌باشد.

واژگان کلیدی: شوک سیاست مالی، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، مصرف بخش خصوصی، الگوی

LP

طبقه‌بندی JEL : C22 ,E21 ,R42 ,E62

* نویسنده مسئول - استادیار و عضو هیات علمی گروه اقتصاد دانشگاه زنجان، ایران Email: amir_jabbari@znu.ac.ir

** دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه زنجان، ایران Email: narges_akbari @znu.ac.ir

۱. مقدمه

طی چندین سال اخیر نتایج غیرمستقیم مطالعات تجربی پیرامون نقش شوک‌های سیاست مالی در اقتصاد، حاکی از آن دارد که نه تنها شوک‌های سیاست مالی تأثیر معنی داری بر فعالیت‌های حقیقی اقتصاد دارند، بلکه تأثیری نامتقارن دارند. از لحاظ نظری، دلایل متعددی برای اثرات نامتقارن شوک‌های سیاست مالی بر متغیرهای حقیقی وجود دارد. به‌طور کلی شوک‌ها می‌توانند داخلی باشند، یعنی منشأ ایجاد اخلال، اقتصاد داخلی کشور و یا خارجی باشند، یعنی منشأ اخلال از سایر کشورها نشأت گرفته باشد. شوک‌ها به صورت واقعی و پولی نیز هستند. در شوک واقعی منشأ اخلال از بخش واقعی اقتصاد سرچشمه می‌گیرد و در شوک پولی منشأ اخلال بازار پول است. همچنین، شوک به دو صورت دائمی و موقتی است. شوک دائمی، اخلالی است که برای مدت طولانی در اقتصاد باقی می‌ماند و شوک زودگذر اخلالی است که فقط در مدت زمان کوتاه اقتصاد را متأثر می‌کند (مانند شوک افزایش تقاضا ناشی از تغییرات فصلی). همچنین، شوک‌ها می‌توانند پیش‌بینی شده یا پیش‌بینی نشده باشند. شوک پیش‌بینی شده مانند شوک افزایش تقاضا ناشی از تغییرات فصلی و شوک پیش‌بینی نشده مانند اخلالی در تقاضا یا عرضه که به‌طور غیرمنتظره رخ داده باشد (فردمن^۱، ۱۹۵۳). در اقتصاد کلان، تصمیمات خانوار و بنگاه اهمیت زیادی دارد. تقاضای کل در یک دوره‌ی زمانی معین (مثلاً یک سال) از مخارج خانوارها به‌عنوان مصرف و مخارج بنگاه‌ها برای کالاهای سرمایه‌ای به‌عنوان سرمایه‌گذاری تشکیل شده است و هر یک از متغیرهای مصرف و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی نقش ویژه‌ای را در اقتصاد ایفا می‌کنند. در نتیجه، بررسی تأثیر شوک‌های سیاست مالی بر هزینه‌های مصرفی و سرمایه‌گذاری ضروری است تا بدین‌وسیله سیاست‌های کارا و مفیدتری در تنظیم و کنترل مصرف اعمال گردد به‌گونه‌ای که، ثبات اقتصادی حاصل و در عین حال از سطح فعالیت‌های اقتصادی کاسته نشود. همچنین از آنجا که دلیل عمده‌ی نوسانات تولید، تغییرات

^۱ . Friedman, 1953.

سرمایه‌گذاری معرفی می‌شود و از تغییرات سرمایه‌گذاری خصوصی تا حد زیادی می‌توان به اوضاع و احوال اقتصادی پی برد، بنابراین باید اثرات شوک‌های سیاست‌های مالی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بررسی شود تا دولت بتواند از ابزارهای سیاست‌گذاری در جهت بهبود وضعیت اقتصادی استفاده نماید. وقوع شوک‌های سیاست مالی، می‌تواند تلاطم در متغیرهای اقتصادی را به دنبال داشته باشد. در واقع شوک‌ها به واسطه‌ی رابطه‌ی متقابل هر یک از متغیرهای اقتصادی با سایر متغیرها در کل اقتصاد انتشار می‌یابند. بنابراین با توجه به حساسیتی که متغیرهای اقتصادی نسبت به تکانه‌های ناشی از سیاست‌های مالی دولت می‌توانند داشته باشند، مطالعات زیادی در این زمینه انجام شده است: بلانچارد و پروتی^۱ (۲۰۰۲) جزء اولین اقتصاددانانی بودند که به بررسی تجربی اثرات پویای شوک‌های مخارج دولتی و مالیات بر GDP و برای کشور آمریکا طی دوره‌ی زمانی ۱۹۴۹:۱-۱۹۹۷:۴، بررسی کردند. آنها در مدل خود باقیمانده‌های فرم خلاصه شده از مدل خود رگرسیون برداری برای معادلات مخارج دولت و مالیات، که در واقع بیانگر تغییرات غیرمنتظره در این دو متغیر هستند را به صورت ترکیب خطی از نوسانات غیرمنتظره در تولید و شوک‌های ساختاری مخارج و مالیات در نظر می‌گیرند و پس از شناسایی شوک‌های مالی از طریق وضع یک سری محدودیت بر روابط همزمان بین متغیرها، اثر آنها را بر متغیر تولید بررسی می‌کنند. نتایج حاکی از آن است که شوک‌های مثبت در مخارج دولت، اثر مثبت و شوک‌های مثبت در مالیات، اثر منفی بر تولید دارد. پیرو روش بلانچارد و پروتی برای شناسایی شوک‌های مالی، مطالعات زیاد دیگری از جمله مطالعه‌ی دارکانجلیس و لامارتین^۲ (۲۰۰۳) برای اکثر کشورهای OECD؛ پروتی^۳ (۲۰۰۴) برای ۵ کشور عضو OECD شامل آمریکا، آلمان غربی، انگلستان، کانادا و استرالیا؛ تهافن و همکاران^۴ (۲۰۰۶) برای کشور آلمان؛ لوزانو و

^۱. Blanchard & Perotti

^۲. De Arcangelis & Lamartina

^۳. Perotti

^۴. Tenhofen et al.

رودیکوز^۱ (۲۰۰۸) برای کشور کلمبیا؛ باریل و همکاران^۲ (۲۰۰۹) برای اتحادیه اروپا و آمریکا؛ میازاکی^۳ (۲۰۱۰) برای کشور ژاپن؛ کاریشما و همکاران^۴ (۲۰۱۱) برای پنج اقتصاد اروپای مرکزی و شرقی (CEE-5)^۵؛ آیانا بویچیکا^۶ (۲۰۱۵) برای کشور رومانی؛ باتاریا و ترچاکویچب^۷ (۲۰۱۷) برای کشور انگلستان انجام شده است. اکثر این مطالعات اثر مثبت افزایش مخارج دولت یا کاهش مالیات را بر تولید در کوتاه مدت نشان می دهند، اما اندازه و تداوم این اثرات در پژوهش های مختلف بسته به شرایط اقتصاد کشور، تصریح مدل و دوره ی زمانی مورد بررسی متفاوت است.^۸ در داخل نیز می توان به مطالعات: تقوی و رضایی (۱۳۸۳)، شفیع و همکاران (۱۳۸۴)، زائر و غلامی (۱۳۸۹)، علوی راد و حق نویس (۱۳۹۰)، پروین و همکاران (۱۳۹۱)، غلامی و کیانی (۱۳۹۲) اشاره نمود که به بررسی اثرات شوک های مالی بر تولید و مصرف پرداخته و به نتایج متفاوتی دست یافتند. این مطالعه در مقایسه با مطالعات دیگر، پژوهش جامع و کامل تری نسبت به مطالعات قبلی با به کارگیری متغیرهای اصلی و مهم اقتصاد کلان و برای اولین بار به کارگیری الگوی جدید و کامل LP انجام شده است که تاکنون در داخل انجام پذیرفته و با بررسی مطالعات خارجی نیز پژوهش مشابهی در این زمینه یافت نگردیده است. در همین راستا بعد از مقدمه، بخش دوم مبانی نظری و تبیین الگو، بخش سوم نتایج برآورد الگو و بخش پایانی با جمع بندی و ارائه پیشنهادات به پایان می رسد.

^۱. Lozano & Rodriquez

^۲. Burriel et al.

^۳. Miyazaki

^۴. Cuaresma et al.

^۵. Five Central and Eastern European economies

^۶. Ioana Boiciuca

^۷. Bhattaraia & Trzeciakiewicz

^۸. با توجه به محدودیت حجم مقاله از بیان سایر مطالعات مشابه خودداری گردیده است. لذا در صورت لزوم می توانید به پایان نامه نویسندگان مراجعه نمایید.

۲. الگوی پژوهش

الگوی اولیه پژوهش برگرفته از بلانچارد- پروتی (۲۰۰۲) از مقاله‌ای تحت عنوان «بررسی تجربی اثرات پویای شوک‌های مخارج دولت و مالیات بر تولید» می‌باشد که در آن اثرات شوک‌های مخارج دولتی و شوک‌های مالیات بر GDP برای کشور آمریکا طی دوره زمانی ۱۹۴۹:۱-۱۹۹۷:۴ را بررسی کرده است. الگوی بلانچارد- پروتی، بر اساس الگوی عمومی VAR به صورت مقابل می‌باشد: (۱)

$$Y_t = (A L_{-1} + q) U_t Y$$

که در این معادله، $Y_t \equiv [T_t, G_t, X_t]'$ معرف یک بردار سه بعدی شامل درآمدهای مالیاتی، مخارج دولت و تولید ناخالص داخلی است که همه‌ی متغیرها به صورت لگاریتم فصلی، مقادیر حقیقی و سرانه می‌باشند، $U_t \equiv [t_t, g_t, x_t]'$ معرف بردار متناظر فرم حل شده‌ی باقیمانده‌ها است که عموماً دارای همبستگی متقابل غیر صفر می‌باشد و $A(L, q)$ معرف ماتریس A که رابطه‌ی بین بردار Y_t و وقفه‌های آن را بیان می‌کند. متغیر اقتصادی که بلانچارد- پروتی به دنبال تحلیل واکنش آن به شوک‌های مالی بودند، متغیر تولید ناخالص داخلی است. بلانچارد- پروتی ارتباط میان باقیمانده‌های فرم حل شده (جملات u_t) و فرم ساختاری (e_t) برای سه معادله‌ی مربوط به متغیر مورد بررسی به صورت زیر نشان می‌دهند:

$$t_t = a_1 x_t + a_2 e_t^g + e_t^t \quad (۲)$$

$$g_t = b_1 x_t + b_2 e_t^t + e_t^g \quad (۳)$$

$$x_t = c_1 t_t + c_2 g_t + e_t^x \quad (۴)$$

در معادلات فوق، e_t^t ، e_t^g و e_t^x شوک‌های ساختاری غیرهمبسته‌ی متقابل می‌باشند. معادله‌ی اول معرف این است که حرکات غیرمنتظره در مالیات (t_t) می‌تواند به دلیل یکی از سه عامل باشد: $a_1 x_t$: پاسخ به تغییرات غیرمنتظره در تولید ناخالص داخلی، $a_2 e_t^g$: پاسخ به شوک ساختاری مخارج و e_t^t : پاسخ به شوک ساختاری مالیات. معادله‌ی دوم معرف این است که تغییرات غیرمنتظره در مخارج دولتی (g_t)، می‌تواند

به دلیل یکی از سه عاملی باشد که در معادله ی اول مطرح گردید. معادله ی سوم معرف این است که تغییرات غیرمنتظره در تولید (X_t) می تواند به علت تغییرات غیرمنتظره در مالیات، مخارج دولتی و یا سایر شوک های غیرمنتظره باشد. بلانچارد - پروتی از شناسایی و برآورد سیستم، اثرات شوک های مالیات و مخارج دولت بر متغیر تولید^۱ را به دست آوردند. نتایج حاصل از مطالعه ی بلانچارد- پروتی حاکی از آن است که شوک های مثبت در مخارج دولت، اثر مثبت و شوک های مثبت در مالیات، اثر منفی بر تولید در کشور آمریکا دارد.

الگوی (LP) Local Projections:

LP روشی برای محاسبه توابع عکس العمل (IRF)^۲ و برآورد سیستم های پویای چند متغیره است. در واقع این روش براساس رگرسیون های متوالی متغیرهای درونزا، چندین مرحله پیش می رود و از این لحاظ در بسیاری از موارد با پیش بینی چند مرحله ای مستقیم^۳ مشابه است. در واقع پیش بینی های مستقیم، پیش بینی های متوالی برای مدل های خود-رگرسیونی که طول دوره آنها بسیار کوتاه است مناسب می باشد. از جمله تفاوت بین دو روش LP و پیش بینی های مستقیم این است که پیش بینی های مستقیم به دنبال پیش بینی چند مرحله ای بهینه می باشد در حالی که LP به دنبال محاسبه و برآورد دقیق و قوی از توابع عکس العمل آنی یا پاسخ های ضربه ای است. همچنین گاهی اوقات به روش LP، پیش بینی انطباقی^۴ یا تخمین پویا^۵ نیز گفته می شود. توابع عکس العمل یک ابزار کلیدی برای بیان اثرات پویای شوک های ساختاری در اقتصاد سری زمانی می باشند. در مدل VAR ابتدا شوک های ساختاری شناسایی می شوند و به طور همزمان توابع عکس العمل محاسبه می شوند. ولی در LP - و افزایش

^۱ . لازم به ذکر است که بلانچارد- پروتی در مدل خود، تاثیر شوک های مالیات و مخارج دولتی را تنها بر متغیر تولید ناخالص داخلی بدون مصرف و سرمایه گذاری بخش خصوصی و در قالب ماتریس 3×3 بررسی کرده اند.

^۲ . Impulse Responses Functions (IRFs)

^۳ . Direct Multi-Step Forecasting

^۴ . Adaptive Forecasting

^۵ . Dynamic Estimation

محبوبیت این روش- از برآورد غیر پارامتری استفاده می‌شود که جایگزین توابع عکس‌العمل (IRF) می‌شوند (جردا^۱، ۲۰۰۵). معمولاً توابع عکس‌العمل آنی از تخمین تجزیه ولد^۲ مدل چند متغیره خطی مارکف^۳ همانند الگوی VAR به دست می‌آید که شامل روش دو مرحله‌ای است. این روش دو مرحله‌ای شامل، ابتدا تخمین مدل و سپس معکوس کردن تخمین‌ها برای به دست آوردن توابع عکس‌العمل می‌باشد. البته به شرطی که مدل توسط فرآیند تولید داده‌ها (DGP^۴) تصریح و به دست آمده باشد. ولی، استخراج درست توابع عکس‌العمل آنی از الگوی VAR هم انباشته شده می‌تواند بسیار پیچیده باشد (هانسن^۵، ۲۰۰۳)، در عوض، می‌توان توابع عکس‌العمل آنی بدون رجوع و استفاده از DGP نامشخص تعریف شود، حتی زمانی که تجزیه ولد آن وجود نداشته باشد (رجوع شود به کوپ و همکاران، ۱۹۹۶ و پوتر^۶، ۲۰۰۰). به طور مشخص، توابع عکس‌العمل آنی می‌تواند به عنوان تفاوت بین دو پیش‌بینی به صورت زیر تعریف شود:

$$IR(t,s,d_i) = E(y_{t+s} | v_t = d_i; X_t) - E(y_{t+s} | v_t = \underline{0}; X_t) \quad s=0,1,2,\dots \quad (5)$$

در معادله (۵) عامل $E(\cdot|\cdot)$ بیانگر بهترین پیش‌بینی‌کننده میانگین مجذور خطاها (Blue)^۷، y_t بردار تصادفی $n \times 1$ ، $X_t \equiv (y_{t-1}, y_{t-2}, \dots)'$ بردار $m \times 1$ شامل متغیرهای برون‌زا، v_t بردار $n \times 1$ و فرم کاهش یافته خطاها، $D = [d_1 \dots d_1 \dots d_n]$ ماتریس $n \times n$ و d_i نشان‌دهنده‌ی شوک‌های تجربی^۸ است. زمان (t) ترتیب طبیعی از ارتباط علی پویا بین بین متغیرها در y_t را ایجاد می‌کند، اما روابط علی همزمان آن را مشخص نمی‌کند. مبانی الگوی VAR اغلب به فرض رابطه علی ولد^۹ برای اجزای y_t برای تجزیه مثلثی مثلثی فرم کاهش یافته ماتریس (ماتریس وارینانس- کواریانس باقیمانده‌ها)،

^۱. Jordà, 2005

^۲. WOLD Decomposition

^۳. Markov Model

^۴. Data Generating Processing (DGP)

^۵. Hansen

^۶. Koop et al., 1996; Potter, 2000

^۷. The Best Mean Squared Error Predictor

^۸. Experimental Shocks

^۹. Wold- Causal

$\Omega = PP'$ بستگی دارد. به عنوان مثال، چنین مکانیسم تشخیصی معادل با تعریف ماتریس عملی^۱ به عنوان $D = P^{-1}$ می باشد به طوری که آن ستون i^{th} - d_i می باشد. لذا آن « شوک ساختاری»^۲ به i^{th} جزء در y_t را ارائه می دهد. در واقع معادله (۵) نشان می دهد که هدف اصلی از محاسبه توابع عکس العمل آنی، به دست آوردن بهترین پیش بینی های میانگین مجذور خطاها می باشد. این را با استفاده از تکرار عطفی^۳ بر روی مدل تخمینی بهینه شده انجام می دهد تا ساختار وابسته مشاهدات پی در پی را شناسایی کند که الگوی VAR می تواند مثالی از آن باشد. در واقع زمانی این رویکرد بهینه است اگر، مدل مورد نظر به درستی DGP را نشان دهد آنگاه اغلب پیش بینی های چند مرحله ای بهتری با مدل های مستقیم پیش بینی کننده - که دوباره برای هر دوره پیش بینی تخمین زده می شود- می توان پیدا کرد. بنابراین اگر y_{t+s} بر روی فضای خطی ساخته شده توسط $(y_{t-1}, y_{t-2}, \dots, y_{t-p})'$ در نظر گرفته شود، لذا معادله (۶) حاصل می شود:

$$y_{t+s} = \alpha^s + B_1^{s+1} y_{t-1} + B_2^{s+1} y_{t-2} + \dots + B_p^{s+1} y_{t-p} + u_{t+s}^s \quad s=0,1,2,\dots,h \quad (6)$$

α^s بیانگر بردار ثابت^۴ به صورت $n \times 1$ و B_i^{s+1} ماتریس ضرایب با وقفه i و افق زمانی $s+1$ است. جدا (۲۰۰۵) مجموعه ای از h رگرسیون در معادله (۷) را به عنوان LP بیان می کند که در واقع یک اصطلاح مبهمی از ملاحظات غیر پارامتری است. طبق تعریف (۵)، توابع عکس العملی که از LP خطی ناشی می شود به قرار ذیل است:

$$\hat{IR}(t,s,d_i) = \hat{B}_i^s d_i \quad s=0,1,2,\dots,h \quad (7)$$

با عملیات نرمال سازی $B_i^s = I$ حاصل می شود که \hat{B}_i^s بیانگر ضریب توابع عکس العمل آنی است. از طرفی، همان طور که معادله (۶) نشان می دهد، خطاها u_{t+s}^s ، میانگین متحرک خطاهای پیش بینی شده در بازه زمانی t تا $t+s$ می باشند که با رگرسیون هایی که در

¹. Experimental Matrix

². Structural Shock

³. Recursively Iterating

⁴. Vector of Constants

بازه زمانی $t-1$ تا $t-p$ هستند، غیروابسته‌اند. چند نکته مهم که باید به آن اشاره کرد: اولاً، حداکثر وقفه P (برای مثال می‌توان از طریق معیارهای اطلاعاتی تعیین کرد) نیاز نیست که برای همه دوره‌های زمانی S یکسان باشد. ثانیاً، وقفه‌های طولانی در نمونه‌های کوچک محدودیت‌هایی را برای درجه آزادی ایجاد می‌کند^۱. استنتاج صحیح از توابع عکس‌العمل LP را می‌توان از طریق خودهمبستگی و ناهمسانی واریانس (HAC^2) خطاهای استاندارد قوی به‌دست آورد. به‌عنوان مثال، اگر \sum_L تخمین HAC باشد، ماتریس واریانس-کوواریانس ضرایب \hat{B}_1^s ، ۹۵ درصد فاصله اطمینان برای هر جزء توابع عکس‌العمل آنی در زمان S به‌طور تقریبی در فاصله $(d_i' \sum_L d_i) \pm 1/96$ ساخته می‌شود. استنتاج برای توابع عکس‌العمل آنی ناشی از الگوی VAR مشکل می‌باشد زیرا ضرایب توابع عکس‌العمل آنی از توابع غیر خطی فضای بعد بالای^۳ پارامترهای تخمین زده شده به‌دست می‌آیند. در مقایسه، LP به‌طور مستقیم ضرایب توابع عکس‌العمل آنی را تخمین می‌زند.

- مقایسه الگوی LP با الگوی VAR

اگر الگوی عمومی VAR به‌صورت زیر در نظر گرفته شود:

$$y_t = \mu + \Phi_1 y_{t-1} + \dots + \Phi_p y_{t-p} + u_t \quad (\lambda)$$

$R \times 1$ $R \times 1$ $R \times R$ $R \times 1$

و امید ریاضی خطاها برابر باشد با: $E(u_t u_t') = \Omega = PP'$ $R \times R$ آنگاه معادله (λ) را می‌توان

به شکل ماتریس زیر تعریف کرد:

$$y_t = \begin{bmatrix} y_t - \mu \\ \vdots \\ y_{t-p+1} - \mu \end{bmatrix}; B \equiv \begin{bmatrix} \Phi_1 & \Phi_2 & \dots & \Phi_{p-1} & \Phi_p \\ I & \cdot & \dots & \cdot & \cdot \\ \cdot & I & \dots & \cdot & \cdot \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots \\ \cdot & \cdot & \dots & I & \cdot \end{bmatrix}; u_t \equiv \begin{bmatrix} u_t \\ \vdots \\ \cdot \end{bmatrix} \quad (9)$$

^۱. در الگوهای VAR وقفه‌های زیاد به سرعت درجه آزادی الگو را کاهش می‌دهند (طیبه و همکاران، ۱۳۹۱).

^۲. Heteroskedasticity and Autocorrelation (HAC)

^۳. High-Dimensional Nonlinear Functions

طبق دو معادله (۸) و (۹) می توان رابطه زیر را تعریف کرد:

$$Y_t = \Phi Y_{t-1} + U_t \quad (10)$$

$pR \times 1 \quad pR \times pR$

برای دوره ی h معادله (۱۰) می تواند به صورت رابطه (۱۱) می باشد:

$$y_{t+h} = \alpha_h + \beta_{1,h} y_{t-1} + \dots + \beta_{p,h} y_{t-p} + v_{t+h} \quad (11)$$

که درواقع $\hat{\beta}_{1,h}$ همان Φ_1^{h+1} است.

الگوی LP می تواند مزایای زیادی نسبت به الگوی VAR داشته باشد، از جمله: به وسیله رگرسیون ساده و انواع روش های رگرسیونی قابل تخمین می باشند، در برابر آزمون های عدم تصریح یا ناسازگاری اعتبار بیشتری نسبت به الگوی VAR دارند، استنتاج نقطه به نقطه^۱ یا استنتاج مشترک در این روش برای پاسخ های عکس العمل آنی ساده و آسان است و همچنین در مدل های غیرخطی و انعطاف پذیر مانند مدل های چند متغیره که ممکن است تخمین آنها امکان پذیر نباشند، می توانند به راحتی و به صورت صریح و روشن مناسب باشند.

۳. برآورد و نتایج الگوی LP

در پژوهش حاضر، از داده های مربوط به متغیرهای تولید ناخالص داخلی، سرمایه گذاری بخش خصوصی، مصرف بخش خصوصی، درآمدهای مالیاتی، مخارج کل دولتی و درآمدهای نفتی برای کشور ایران در بازه زمانی ۱۳۷۰:۱ الی ۱۳۹۳:۴ استفاده شده است. همه ی متغیرها به صورت مقادیر حقیقی و لگاریتم تعدیل شده فصلی می باشند.

الف). آزمون ریشه واحد: هیلبرگ و همکاران (۱۹۹۰) نشان دادند که نتایج حاصل از آزمون های مانایی متداول نظیر دیکی فولر و فیلیپس پرون برای فرآیندهای چندمتغیره با متغیرهایی با تواتر ماهانه و یا فصلی ممکن است به خطا در بررسی وجود ریشه واحد منجر شود. آنها جهت رفع این مشکل به معرفی آزمونی پرداختند که به کمک آن، امکان

¹ . Point-Wise Inference

آزمون ریشه واحد در دوره‌های زمانی یک‌ساله، شش‌ماهه و فصلی وجود دارد. هدف این آزمون تعیین تعداد ریشه‌های فصلی هر متغیر و مشخص کردن متغیر ماناست. پس از شناسایی ریشه‌های فصلی می‌توان به‌منظور بررسی متغیر مانا از آزمون دیکی فولر تعمیم‌یافته استفاده کرد. نتایج تعیین ریشه‌های فصلی در جدول (۱) ارائه شده است. ابتدا با استفاده از آزمون ریشه‌های فصلی هر متغیر شناسایی شده است. پس از مشخص شدن ریشه‌های هگی فصلی متغیرها از آزمون دیکی فولر تعمیم یافته جهت بررسی مانایی متغیرها استفاده شده است که نتایج آن در جدول (۲) ارائه شده است. همانطور که مشاهده می‌شود متغیرها در تفاضل مرتبه اول مانا می‌باشند.

جدول ۱. آزمون ریشه واحد فصلی HEGY

متغیر مانا	ریشه های سالانه		ریشه شش ماهه	ریشه کلی	متغیر
	π_3	π_4	π_6	π_1	
Δ, OIL	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	oil
Δ, G	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	G
Δ, TAX	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	TAX
$\Delta, CONS$	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	CONS
Δ, I	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	I
Δ, GDP	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود دارد	GDP

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۲. آزمون ریشه واحد فصلی متغیرها به روش دیکی فولر تعمیم یافته و براساس مقادیر بحرانی آزمون هگی

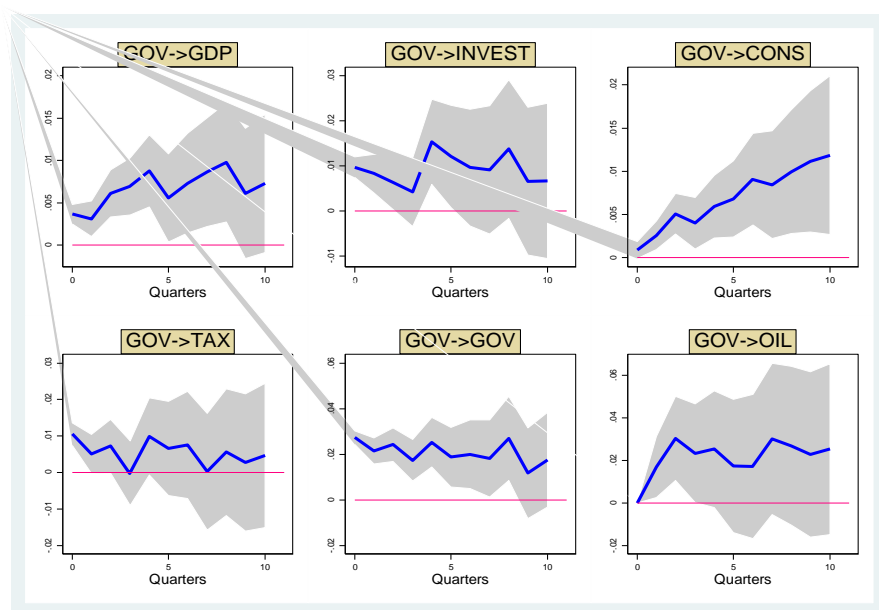
متغیر	آمار دیکی فولر تعمیم یافته	مقدار بحرانی آزمون هگی در سطح معنی داری ۵ درصد
Δ, OIL	-۲/۹۵۴	-۲/۸۸۰
Δ, G	-۲/۹۳۶	-۲/۸۸۰
Δ, TAX	-۳/۰۵۶	-۲/۸۸۰
$\Delta, CONS$	-۳/۴۰۶	-۲/۸۸۰
Δ, I	-۳/۰۷۵	-۲/۸۸۰
Δ, GDP	-۲/۹۲۱	-۲/۸۸۰

منبع: یافته‌های تحقیق

ب. توابع عکس العمل آنی الگوی LP

پس از شناسایی و تخمین مدل، مرحله بعدی، بررسی روابط متقابل و پویا بین متغیرهای مدل می‌باشد.^۱ در این قسمت با برنامه‌نویسی، اثرات شوک‌های وارده (درآمدهای مالیاتی و مخارج دولتی) بر متغیرهای تولید ناخالص داخلی، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، مصرف بخش خصوصی، درآمدهای مالیاتی، مخارج دولتی و درآمدهای نفتی در ایران مورد تجزیه و تحلیل و بررسی قرار می‌گیرد. الف). اثرات شوک «مخارج دولتی» بر متغیرهای «تولید ناخالص داخلی»، «سرمایه‌گذاری بخش خصوصی»، «مصرف بخش خصوصی»، «درآمدهای مالیاتی»، و «درآمدهای نفتی» در اقتصاد ایران. شکل (۲) واکنش یا عکس‌العمل متغیرهای «مخارج دولتی (GOV)»، «درآمدهای مالیاتی (TAX)»، «تولید ناخالص داخلی (GDP)»، «سرمایه‌گذاری بخش خصوصی (INVEST)»، «مصرف بخش خصوصی (CONS)» و «درآمدهای نفتی (OIL)»، را به شوک یا تکانه متغیر «مخارج دولتی (GOV)» نشان می‌دهد. در این شکل علامت $A \rightarrow B$ ، نشان‌دهنده‌ی واکنش متغیر B به شوک ناشی از متغیر A می‌باشد. محور افقی Quarters یا Steps، بیانگر دوره که ۱۱ دوره در نظر گرفته شده است و محور عمودی مقدار تغییرات ناشی از شوک را نشان می‌دهد.

^۱ . تعداد وقفه بهینه براساس شاخص‌های AIC ، HQIC و SBIC برابر با ۴ وقفه انتخاب می‌گردد.

شکل ۲. واکنش متغیرهای GDP, INVEST, CONS, TAX, GOV و OIL به (GOV) منبع: یافته‌های تحقیق

اولین نمودار در شکل (۲)، نمودار "GOV->GDP" می‌باشد که در واقع واکنش تولید ناخالص داخلی به شوک مخارج دولتی را نشان می‌دهد. بر اساس این نمودار، واکنش تولید ناخالص داخلی نسبت به شوک مخارج دولتی معنی‌دار و مثبت می‌باشد. به طوری که تا دوره دوم این واکنش کاهشی و بعد از دوره دوم در عین مثبت بودن افزایشی نیز می‌باشد. لذا می‌توان بیان کرد که افزایش مخارج دولتی منجر به افزایش تولید ناخالص داخلی واقعی در اقتصاد ایران می‌شود که با نظریه‌های اقتصاد کلان نیز سازگار می‌باشد. از طرفی مخارج دولتی (مخارج جاری و عمرانی دولت) زیرساخت‌هایی را ایجاد می‌کند که منجر به افزایش سرمایه‌گذاری خصوصی و به تبع آن افزایش تولید ناخالص داخلی می‌شود. وجود یک رابطه مثبت بین شوک مخارج دولتی و تولید ناخالص داخلی نشان می‌دهد که افزایش سرمایه‌گذاری دولتی، نرخ ملی انباشت سرمایه را بیش‌تر از سطحی که بنگاه‌های خصوصی در نظر گرفته‌اند، افزایش می‌دهد. از طرفی

با توجه به الگوی بارو^۱ (۱۹۹۱) می توان مطرح کرد که در ایران و در دوره زمانی مورد مطالعه، مخارج دولتی در مقادیر نسبتاً پایینی قرار دارند؛ زیرا طبق این الگو، در صورتی که مخارج دولتی در سطوح پایینی قرار گرفته باشند، تأثیر افزایش آن بر میزان تولید مثبت خواهد بود. در چنین شرایطی مخارج دولتی به عنوان یکی از عوامل تولید بخش خصوصی به حساب می آید. دومین نمودار در شکل (۲)، نمودار-GOV- "INVEST"> می باشد که در واقع واکنش سرمایه گذاری بخش خصوصی به شوک مخارج دولتی را نشان می دهد. بر اساس نمودار فوق، اثر مخارج دولتی بر سرمایه گذاری بخش خصوصی مثبت و معنی دار می باشد. به طوری که تا دوره چهارم این واکنش کاهشی و بعد از دوره چهارم افزایشی می باشد. در اقتصاد ایران با افزایش مخارج دولتی در دوره کوتاه مدت سرمایه گذاری بخش خصوصی کاهش می یابد که در واقع همان اثر جانشینی مخارج دولتی به سرمایه گذاری بخش خصوصی را نشان می دهد ولی در بلندمدت و افق زمانی ۱۱ فصل افزایش مخارج دولتی از طریق مخارج و زیرساخت های اقتصادی منجر به افزایش سرمایه گذاری بخش خصوصی می شود. نمودار سوم در شکل (۲)، "GOV->CONS" می باشد که در واقع شوک مخارج دولتی به مصرف بخش خصوصی را نشان می دهد. بر اساس مبانی نظری، افزایش مخارج دولتی منجر به کاهش مصرف بخش خصوصی می گردد، ولی به صورت تجربی و شواهد عملی، این رابطه عکس بوده و افزایش مخارج دولتی باعث افزایش مصرف بخش خصوصی می شود (گریگور و همکاران^۲، ۱۹۹۸). در نمودار سوم در شکل (۲) نیز شوک وارده از طریق مخارج دولتی منجر به افزایش مصرف بخش خصوصی در کوتاه مدت و بلندمدت می گردد. همچنین دو دیدگاه رایج مربوط به رابطه ی بین مخارج دولت و مصرف خصوصی وجود دارد، طرفداران دیدگاه اول به نحوه تأمین مالی مخارج دولت اهمیت می دهند و معتقدند اثرات سیاست مالی امکان دارد به دلیل واکنش بخش خصوصی به

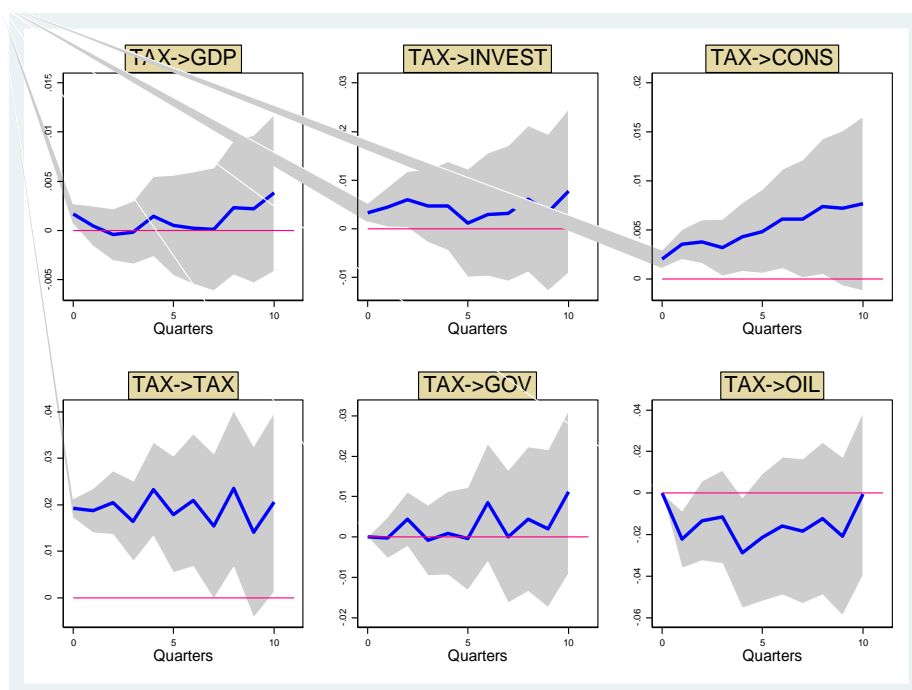
^۱. Barro

^۱. Gerigoro et al.

نحوه تأمین مالی دولت خنثی شود (فرآیندی غیرمستقیم). برای مثال، اگر دولت مخارج خود را از طریق اوراق قرضه افزایش دهد مصرف‌کنندگان عقلایی انتظار دارند که مالیات‌ها در آینده افزایش یابد، بنابراین مصرف خود را کاهش می‌دهند و یا اگر از بازار قرض بگیرد، به علت محدودیت منابع، سبب بالا رفتن نرخ بهره و به تبع آن کاهش مصرف می‌شود. دیدگاه دوم اثرات مستقیم مخارج دولت را بررسی می‌کند، به طوری که در این دیدگاه که ناشی از نگاه خانوار به کالاهای تدارک شده توسط دولت است، مخارج دولت صرف کالاها و خدماتی می‌شود که جنبه جانشینی یا مکملی مخارج بخش خصوصی را دارد. به گونه‌ای که مخارج دولتی به صراحت وارد تابع مطلوبیت خانوار می‌شود. نمودار چهارم در شکل (۲)، "GOV->TAX" می‌باشد که در واقع شوک مخارج دولتی به درآمدهای مالیاتی را نشان می‌دهد. بر اساس این نمودار، یک شوک مثبت به اندازه یک انحراف معیار در مخارج دولتی تا دوره چهارم تأثیر کاهشی بر درآمدهای مالیاتی در اقتصاد ایران داشته است. در حالی که اثر آن در بلندمدت معنی‌دار نیست و بی‌تأثیر می‌باشد. لذا در افق زمانی بلندمدت می‌توان بیان کرد که افزایش مخارج دولتی تأثیری بر درآمدهای مالیاتی ندارد. نکته مهمی که می‌توان از شوک مخارج دولتی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و درآمدهای مالیاتی ذکر کرد این می‌باشد که هرچند در دوره بلندمدت افزایش مخارج دولتی منجر به افزایش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی می‌گردد ولی این منجر به افزایش درآمدهای مالیاتی نمی‌شود که می‌توان به پدیده فرار مالیاتی و اجتناب از مالیات در اقتصاد ایران اشاره کرد. نمودار ششم در شکل (۲)، "GOV->OIL" می‌باشد که در واقع شوک مخارج دولتی به درآمدهای نفتی را نشان می‌دهد. در افق زمانی دوره ۱۱ فصل و بلندمدت می‌توان بیان کرد که افزایش مخارج دولتی تأثیری بر درآمدهای نفتی ندارد که بیانگر برون‌زا بودن متغیر درآمدهای نفتی در اقتصاد می‌باشد.

ب. اثرات شوک «درآمدهای مالیاتی» بر متغیرهای «تولید ناخالص داخلی»، «سرمایه‌گذاری بخش خصوصی»، «مصرف بخش خصوصی»، «مخارج دولتی» و

«درآمدهای نفتی» در اقتصاد ایران .شکل (۳) واکنش یا عکس‌العمل متغیرهای «(GOV)»، «(TAX)»، «(GDP)»، «(INVEST)»، «(CONS)» و «(OIL)» به شوک یا تکانه متغیر «درآمدهای مالیاتی(TAX)» را نشان می‌دهد.

شکل ۳. واکنش متغیرهای GDP, INVEST, CONS, TAX, GOV, OIL به TAX) منبع: یافته‌های تحقیق

اولین نمودار در شکل(۳)، نمودار "TAX->GDP" می‌باشد که در واقع واکنش تولید ناخالص داخلی به شوک درآمدهای مالیاتی را نشان می‌دهد. بر اساس این نمودار، شوک مثبت مالیات بر تولید ناخالص داخلی فقط در کوتاه‌مدت و طی دو دوره اثر کاهشی بر آن دارد. به طوری که در کوتاه‌مدت افزایش مالیات باعث کاهش تولید ناخالص داخلی می‌شود به عبارتی افزایش درآمدهای مالیاتی، اثر انقباضی بر تولید ناخالص داخلی دارد. ولی در بلند مدت، واکنش تولید ناخالص داخلی نسبت به شوک درآمدهای مالیاتی به لحاظ آماری معنی‌دار نیست. علت این امر را می‌توان کاهش سرمایه‌گذاری بخش

خصوصی و نحوه‌ی تأثیرگذاری متفاوت درآمدهای مالیاتی بر تولید و کم رنگ شدن نقش مالیات بر اقتصاد به‌واسطه حضور پررنگ درآمدهای نفتی باشد. دومین نمودار در شکل (۳)، نمودار "TAX->INVEST" می‌باشد که در واقع واکنش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به شوک وارده از درآمدهای مالیاتی را طی ۱۱ دوره نشان می‌دهد. این نمودار نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در ابتدای دوره به‌واسطه شوکی که از ناحیه مالیات دریافت می‌کند، افزایش می‌یابد ولی به‌دلیل پایین آمدن تقاضا و درآمد در دوره‌های بعد، کاهش می‌یابد. لذا می‌توان بیان کرد به‌واسطه بالا رفتن قیمت تمام شده محصول، ابتدا افزایش می‌یابد ولی پس از چند دوره به دلیل کاهش تقاضا روند آن در بلندمدت کاهشی می‌باشد. نمودار سوم در شکل (۳)، نمودار "TAX->CONS" می‌باشد که در واقع واکنش مصرف بخش خصوصی به شوک وارده از درآمدهای مالیاتی را نشان می‌دهد. با توجه به نمودار فوق، می‌توان بیان کرد که افزایش درآمدهای مالیاتی تأثیری مثبت و معنی‌داری بر مصرف بخش خصوصی دارد. بر اساس مبانی نظری علت این امر می‌تواند به دلیل کاهش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بلندمدت باشد. به‌عبارتی، با افزایش درآمدهای مالیاتی، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی کاهش و مصرف بخش خصوصی افزایش می‌یابد. نمودار پنجم در شکل (۳)، نمودار "TAX->GOV" می‌باشد که در واقع واکنش مخارج دولتی به شوک وارده از درآمدهای مالیاتی را طی ۱۱ دوره نشان می‌دهد. با توجه به این نمودار، می‌توان بیان کرد واکنش مخارج دولتی به شوک درآمدهای مالیاتی هم در کوتاه‌مدت و هم بلندمدت معنی‌دار نیست. لذا افزایش مالیات تأثیری بر مخارج دولتی ندارد. نمودار ششم در شکل (۳)، نمودار "TAX->OIL" می‌باشد که در واقع واکنش درآمدهای نفتی به شوک مالیات طی ۱۱ دوره نشان می‌دهد. نمودار فوق، نشان می‌دهد که مالیات و شوک ناشی از آن تأثیری بر درآمدهای نفتی ندارد. که دلالت بر برون‌زایی آن در اقتصاد کشور دارد.

۴. نتیجه گیری و ارائه پیشنهادات

تا اوایل دهه ۱۹۹۰، مباحث مربوط به سیاست مالی بر کارکردهای آن در زمینه ثبات اقتصادی، توزیع مجدد درآمد و تخصیص منابع متمرکز بود. رشد بلندمدت به عنوان یک هدف مطرح نبود و سیاست مالی در بیشتر موارد گزینه مناسبی برای کشورهای در حال توسعه به شمار نمی رفت. در سال های اخیر بحث ها پیرامون ارتباط میان ابعاد مختلف کیفیت تأمین مالی عمومی و رشد اقتصادی متمرکز شده است (دولف و همکاران^۱، ۲۰۱۰). بنابراین سیاست مالی معمولاً نقش مهمی در تثبیت اقتصادی کشورهای در حال توسعه بازی می کنند. سیاست گذاران اقتصادی در این گونه کشورها، با توجه به ابزارهای سیاست مالی از طریق تغییراتی که در آنها به وجود می آورند، می توانند به هدف های مورد نظر دست یابند. در این میان یکی از ویژگی های سیاست مالی مطلوب، انعطاف پذیری ابزارهای آن؛ یعنی مخارج دولت ومالیات ها است. ولی معمولاً انعطاف پذیری لازم در سیاست مالی، در کشورهای در حال توسعه وجود ندارد. مالیات به سادگی پایین می آید ولی افزایش آن با مشکل همراه است؛ عکس این پدیده برای یارانه ها صادق است. مخارج دولت به سهولت افزایش می یابد ولی به سختی می توان آن را کاهش داد. بنابراین، می توان گفت انعطاف پذیری مالی به آسانی انجام پذیر نیست. به طور کلی در مورد اثرگذاری سیاست های مالی، صرف نظر از این که مکانیزم آن چگونه می باشد یا اینکه این سیاست در چه کشوری از نظر توسعه یافتگی و توسعه نیافتگی اجرا می شود، توافق وجود دارد. برای مثال؛ فلیپ آریستیس^۱ در مقاله خود با عنوان «بازنگری سیاست مالی» ذکر می کند که شواهد موجود در کشورهای در حال توسعه نشان می دهند که نتایج حاصل از اعمال سیاست مالی بی شباهت به کشورهای توسعه یافته نمی باشد. در همین راستا و با توجه به حساسیتی که متغیرهای اقتصادی کشور نسبت به تکانه های ناشی از سیاست های مالی دولت می توانند داشته

¹. De Wulf et al.

¹. Philip Aristis, (2003).

باشند، اثرات پویای شوک‌های مخارج و مالیات‌های دولت بر متغیرهای تولید، مصرف و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این پژوهش بر اساس مبانی نظری بلانچارد-پروتی (۲۰۰۲) و الگوی LP مورد بررسی قرار گرفت. براساس نتایج مطالعه حاضر که شوک‌های مثبت مالی به افزایش مصرف خصوصی و کاهش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ایران منجر می‌شود از یک سو بیان‌گر حضور منفی دولت و اثر برون‌زایی آن در اقتصاد ایران و از سوی دیگر، نشان‌دهنده دیدگاه هایک (۱۹۷۳)^۱ در امر رشد اقتصادی است که دخالت دولت در اقتصاد منجر به افزایش مصرف جاری و کاهش سرمایه‌گذاری و بالتبع کاهش رشد اقتصادی در آینده می‌شود.^۲

منابع:

- Abdoli, Gh. (2001). The Influence of Private Sector Investments from Government Budget in Iran, *The Journal of Planning and Budgeting*, Vol.6:29-47 (In Persian).
- Alavi rad, A. & Haghnevis, H. (2011). The Effects of Long-term and Short-term Monetary and Currency Variables on Stock Prices in Iran, *Quarterly Iranian Journal of Applied Economics*, Vol. 2:43-59 (In Persian).
- Atanas Hristov. (2013). The Effects of Fiscal Policy on Consumption in Good and Bad Times, *Ifo Institute for Economic Research at the University of Munich*, No. 44658: 1-29.
- Barro, Robert (1991). Government Spending in a Simple Model of Endogenous Growth, *Journal of Political Economic*, 98:103-125.

^۱ Friedrich August von Hayek

^۲ . براساس دیدگاه هایک و نمودار مرز امکانات تولید، وقتی مصرف برای دوره‌ای کاهش و جای خود را به سرمایه‌گذاری آینده می‌دهد این امر به تعبیر هایک دروازه‌ای به سمت رشد اقتصادی بالا می‌باشد که به واسطه آن جامعه نیز به مصرف انبوه می‌رسد. ولی در کشورهایی همانند ایران بر اساس شوک‌های مالی مصرف جاری جایگزین سرمایه‌گذاری آینده می‌شود مرز امکانات تولید به سمت داخل، کوچک‌تر شدن اقتصاد و کاهش شدید رشد اقتصادی می‌گردد و این امر باعث کاهش شدید مصرف در آینده نیز می‌شود.

- Blanchard, O., & Perotti, R. (2002). An Empirical Characterization of the Dynamic Effects of Changes in Government Spending and Taxes on Output, *The Quarterly Journal of Economics*, 117: 1329-1368.
- Burriel, P., de Castro, F., Garrote, D., Gordo, E., Paredes, J., & Perez, J. (2009). Fiscal Policy Shocks in the EURO Area and the US: An Empirical Assessment. European Central Bank, *Working Paper Series*, 1133:1-47
- De Arcangelis, G. and Lamartina, S., (2003). Identifying Fiscal Shocks and Policy Regimes in OECD Countries, *ECB Working Paper*, 281.
- De Wulf, L.; Coutinho, L.; Sassanpour, C & Florez, S. (2010). Study on Quality of Public Finance in Support of Growth in the Mediterranean Partner Countries of the EU, *Case Network Reports*, No, 94.
- Friedman, M. (1953). The Case for Flexible Exchange rates, *Essays in Positive Economic*, 157-203. University of Chicago Press, Chicago.
- Gali, Jordi. (1998). Comment on Tales of Fiscal Adjustment, *Economic Policy*, 2: 20-518.
- Gholami, E. and Hazhbar-Kiyani, K. (2016). The Efficiency of Expansionary Fiscal Policies in Iran: A Comparative Comparison of Linear and Threshold VAR Model, *Journal of financial Economics*, 10: 1-26 (In Persian).
- Hayek, Friedrich August. (1973). *Law, Legislation and Liberty*, 1:Rules and Order, University of Chicago Press.
- Seasonal integration and co integration, *Journal of Econometrics*,. 44: 215–238.
- Ioana, Boiciuc. (2015). The Effects of Fiscal Policy Shocks in Romania. A SVAR Approach, *Procedia Economics and Finance*, 32:1131-1139.

- Jesús Crespo Cuaresma, Markus Eller, & Aaron Mehrotra. (2011). The Economic transmission of fiscal policy shocks from Western to Eastern Europe, *BOFIT Discussion Papers*, 12:1-38.
- Jordà, Òscar & Kevin D. Salyer (2003). The Response of Term Rates to Monetary Policy Uncertainty, *Review of Economic Dynamics*, October, 6: 941-962
- Keshab Bhattaraia, & Dawid Trzeciakiewicz (2017). Macroeconomic impacts of fiscal policy shocks in the UK: A DSGE analysis, *Economic Modelling*, 61: 321–338.
- Koop, G., Pesaran, M. H., & Potter, S. M. (1996). Impulse response analysis in nonlinear multivariate models, *Journal of Econometrics*, 74: 119-147.
- Lozano, I. & Rodriguez, K., (2008). Assessing the Macroeconomic Effects of Fiscal Policy in Colombia, Banco de la Republica, *Borradores de Economia Working Paper*, 3:206-228.
- Lutkepohl, H. & Kratzig, M. (eds) (2004). Applied Time Series Econometrics, Cambridge University Press, Cambridge.
- Miyazaki, T. (2010). The effects of fiscal policy in the 1990s in Japan: A VAR analysis with Event studies, *Japan and the World Economy*, 22: 80- 87.
- Parvin, S. Bahrami, J. & Vahidi, S. (2012). The Effect of Fiscal Shocks on Output and the Level of Price in Iran: A SVAR Approach, *Quarterly Journal of Economical Modeling*, Vol.6:21-39 (In Persian).
- Perotti, R. (2004). Estimating the effects of fiscal policy in OECD countries, *CEPR Working Paper*, 168: 1-60.
- Philip Arestis. Malcolm Sawyer. (2003). Reinventing Fiscal Policy. Levy Economic Institute of Bard College, *Working Paper*, No.381.
- Shafiei, A. Bromand Jazi, Sh. and Tashkini, A. (2005). The Test of the Effect of Fiscal Policy on Economic Growth, *Quarterly Journal of Economic Research*, 6:81-113 (In Persian).
- Taghavi, M. and Rezaei, E. (2004). The Effect of Fiscal Policies on Consumption and Employment: The Case of Iran, *Quarterly Journal of Economic Research*, 4:109-132 (In Persian).

- Zayer, A. & Gholami, E. (2007). The Effects of Fiscal Policy on Macroeconomic Variables: A VAR Approach, *Journal of Tax Research*, 5:31-42 (In Persian).